॥ तैत्तिरीय आरण्यकम्॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

ॐ तच्छुं योरावृंणीमहे। गातुं युज्ञायं। गातुं युज्ञपंतये। दैवीः स्वस्तिरंस्तु नः। स्वस्तिर्मानुंषेभ्यः। ऊर्ध्वं जिंगातु भेषजम्। शं नों अस्तु द्विपदें। शं चतुंष्पदे। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

चित्तिः स्रुक्। चित्तमाज्यम्। वाग्वेदिः। आधीतं बुर्हिः। केतों अग्निः। विज्ञांतमृग्निः। वाक्पंतिर्होतां। मनं उपवृक्ता। प्राणो हृविः। सामाध्वर्युः। वाचंस्पते विधे नामन्। विधेमं ते नामं। विधेस्त्वम्स्माकं नामं। वाचस्पतिः सोमं पिबत्। आऽस्मासं नृम्णन्थाथ्स्वाहां॥१॥

अध्वर्युः पश्चं च॥∎

[8]

पृथिवी होताँ। द्यौरंध्वर्युः। रुद्रौंऽग्नीत्। बृह्स्पतिंरुपवृक्ता। वार्चस्पते वाचो वीर्येण। सम्भृततमेनायंक्ष्यसे। यजमानाय वार्यम्। आसुवस्करंस्मे। वाचस्पतिः सोमं पिबतु। ज्जन्दिन्द्रंमिन्द्रियाय स्वाहाँ॥२॥

पृथिवी होता दर्श॥

[२]

अग्निर्होतां। अश्विनांऽध्वर्यू। त्वष्टाऽग्नीत्। मित्र उंपवक्ता। सोमः सोमंस्य पुरोगाः। शुक्रः शुक्रस्यं पुरोगाः। श्रातास्तं इन्द्र सोमाः। वार्तापेर्हवनृश्रुतः स्वाहाः॥३॥

अग्निर्होता ऽष्टौ।

•[३] सूर्यं ते चक्षुं। वातंं प्राणः। द्यां पृष्ठम्। अन्तरिक्षमात्मा।

अङ्गैर्यज्ञम्। पृथिवी १ शरीरैः। वार्चस्पृतेऽच्छिंद्रया वाचा। अच्छिंद्रया जुह्वाँ। दिवि देवावृध होत्रा मेरंयस्व स्वाहाँ॥४॥

सूर्यं ते नवं॥■ मुहाहंवि्रहोतां। स्त्यहंविरध्वर्युः। अच्युंतपाजा अग्नीत्। अर्च्युतमना उपवक्ता। अनाधृष्यश्चौप्रतिधृष्यश्चै यज्ञस्यांभिगरौ।

अयास्यं उद्गाता। वार्चस्पते हृद्विधे नामन्। विधेमं ते नामं। विधेस्त्वमस्माकं नामं। वाचस्पतिः सोमंमपात्। मा दैव्यस्तन्तुरछेदि मा मनुष्यः। नमों दिवे। नमः पृथिव्यै स्वाहाँ॥५॥

वाग्घोतां। दीक्षा पत्नीं। वातोंऽध्वर्युः। आपोऽभिगरः। मनो

ह्विः। तपंसि जुहोमि। भूर्भुवः सुवंः। ब्रह्मं स्वयम्भु। ब्रह्मंण स्वयम्भुवे स्वाहां॥६॥

ब्राह्मण एकंहोता। स यज्ञः। स में ददातु प्रजां पशून्पृष्टिं यशं। यज्ञश्चं मे भूयात्। अग्निर्द्विहोता। स भर्ता। स में ददातु

प्रजां पुशून्पुष्टिं यशः। भूतां चं मे भूयात्। पृथिवी त्रिहोता। स

प्रंतिृष्ठा॥७॥

स में ददातु प्रजां प्रशून्पुष्टिं यशः। प्रतिष्ठा चं मे भूयात्। अन्तरिक्षं चतुंरहोता। स विष्ठाः। स में ददातु प्रजां प्रशून्पुष्टिं यशः। विष्ठाश्चं मे भूयात्। वायुः पश्चंहोता। स प्राणः। स में ददातु प्रजां प्रशून्पुष्टिं यशः। प्राणश्चं मे भूयात्॥८॥

चन्द्रमाः षड्ढोता। स ऋतून्केल्पयाति। स में ददातु प्रजां पृशून्पुष्टिं यशः। ऋतवेश्च मे कल्पन्ताम्। अन्नर्रं सप्तहोता। स प्राणस्यं प्राणः। स में ददातु प्रजां पृशून्पुष्टिं यशः। प्राणस्यं च मे प्राणो भूयात्। द्यौरष्टहोता। सोऽनाधृष्यः॥९॥

स में ददातु प्रजां पृश्न्युष्टुं यशंः। अनाधृष्यश्चं भूयासम्। आदित्यो नवंहोता। स तेजस्वी। स में ददातु प्रजां पृश्न्युष्टुं यशंः। तेजस्वी चं भूयासम्। प्रजापितर्दशंहोता। स इद सर्वम्। स में ददातु प्रजां पृश्न्युष्टुं यशंः। सर्वं च मे भूयात्॥१०॥

पृत्विष्ठा प्रणार्थं मे भूयादनाधृष्यः सर्वं च मे भूयात्॥

[9]

अग्निर्यजुंभिः। स्विता स्तोमैः। इन्द्रं उक्थाम्दैः। मित्रावरुंणा-वाशिषाः। अङ्गिरसो धिष्णियैर्ग्निभिः। मुरुतः सदोहविर्धानाभ्याम्। आपः प्रोक्षणीभिः। ओषंधयो ब्र्हिषाः। अदितिर्वेद्याः। सोमो दीक्षयाः॥११॥

त्वष्टेभ्मेनं। विष्णुंर्यज्ञेनं। वसंव आज्येंन। आदित्या दक्षिणाभिः। विश्वें देवा ऊर्जा। पूषा स्वंगाकारेणं। बृहस्पतिः पुरोधयाः। प्रजापंतिरुद्गीथेनं। अन्तरिक्षं प्वित्रेण। वायुः पात्रैः। अहङ् श्रृद्धयाः॥१२॥

वीक्षया पान्नेरेकं चा---------[८] सेनेन्द्रंस्य। धेना बृह्स्पतेः। पुत्थ्यां पूष्णः। वाग्वायोः। दीक्षा

सोमंस्य। पृथिव्यंग्नेः। वसूनां गायुत्री। रुद्राणां त्रिष्टुक्। आदित्यानां जगंती। विष्णोरनुष्टुक्॥१३॥

वर्रणस्य विराद। यज्ञस्यं पृङ्किः। प्रजापंतेरनुंमितः। मित्रस्यं श्रुद्धा। स्वितुः प्रसूतिः। सूर्यस्य मरीचिः। चन्द्रमंसो रोहिणी। ऋषीणामरुन्धती। पूर्जन्यस्य विद्युत्। चतंस्रो दिशः। चतंस्रोऽवान्तरिदशाः। अहंश्च रात्रिश्च। कृषिश्च वृष्टिश्च। त्विष्श्चापंचितिश्च। आपृश्चौषंधयश्च। ऊर्क्च सूनृतां च देवानां पत्नंयः॥१४॥

व्वस्यं त्वा सवितुः प्रस्वे। अश्विनौर्बाहुभ्याम्। पूष्णो हस्ताभ्यां प्रतिगृह्णामे। राजां त्वा वरुणो नयतु देवि दक्षिणेऽग्रये हिरण्यम्।

तेनांमृत्त्वमंश्याम्। वयो दात्रे। मयो मह्यंमस्तु प्रतिग्रहीत्रे। क इदं कस्मां अदात्। कामः कामांय। कामो दाता॥१५॥

कार्मः प्रतिग्रहीता। कामर् समुद्रमाविश। कामेन त्वा प्रतिगृह्णामि। कामैतत्तें। पुषा तें काम् दक्षिणा। उत्तानस्त्वांङ्गीर्सः प्रतिंगृह्णातु। सोमांय वासंः। रुद्राय गाम्। वरुंणायाश्वम्ं। प्रजापंतये पुरुंषम्॥१६॥

मनंवे तल्पम्। त्वष्ट्रेऽजाम्। पूष्णेऽविम्। निर्ऋंत्या अश्वतरगर्दभौ। हिमवंतो हुस्तिनम्। गृन्धर्वाप्रसराभ्यः स्रगलं कर्णे। विश्वेभ्यो देवेभ्यो धान्यम्। वाचेऽन्नम्। ब्रह्मण ओद्नम्। समुद्रायाऽऽपः॥१७॥

उत्तानायाँङ्गीर्सायानंः। वैश्वान्राय् रथम्ं। वैश्वान्रः प्रत्नथा नाकमार्रुहत्। दिवः पृष्ठं भन्दंमानः सुमन्मंभिः। स पूर्ववञ्चनयंञ्चन्तवे धनम्। समानमंज्मा परियाति जागृविः। राजां त्वा वरुणो नयतु देवि दक्षिणे वैश्वान्राय् रथम्। तेनांमृत्त्वमंश्याम्। वयो दात्रे। मयो मह्यंमस्तु प्रतिग्रहीत्रे॥१८॥

क इदं कस्मां अदात्। कामः कामांय। कामों दाता। कामः प्रतिग्रहीता। कामर्र समुद्रमा विंश। कामेंन त्वा प्रतिंगृह्णामि। कामैतत्तें। एषा तें काम दक्षिणा। उत्तानस्त्वांङ्गीरसः प्रतिंगृह्णात्॥१९॥

सुवर्णं घर्मं परिवेद वेनम्। इन्द्रंस्याऽऽत्मानं दश्धा चरंन्तम्। अन्तः संमुद्रे मनसा चरंन्तम्। ब्रह्मान्वंविन्द्दशंहोतार्मर्णे। अन्तः प्रविष्टः शास्ता जनानाम्। एकः सन्बंहुधा विचारः। शतः शुक्राणि यत्रैकं भवंन्ति। सर्वे वेदा यत्रैकं भवंन्ति। सर्वे होतांरो यत्रैकं भवंन्ति। समानंसीन आत्मा जनांनाम्॥२०॥

अन्तः प्रविष्टः शास्ता जनाना सर्वांत्मा। सर्वाः प्रजा यत्रेकं भवन्ति। चतुर्होतारो यत्रं सम्पदं गच्छंन्ति देवैः। समानंसीन आत्मा जनानाम्। ब्रह्मेन्द्रंम्ग्निं जगंतः प्रतिष्ठाम्। दिव आत्मान सिवतारं बृह्स्पतिम्। चतुर्होतारं प्रदिशोऽनुं क्रुप्तम्। वाचो वीर्यं तपसाऽन्वंविन्दत्। अन्तः प्रविष्टं कुर्तारंमेतम्। त्वष्टांर र रूपाणिं विकुर्वन्तं विपश्चिम्॥२१॥

अमृतंस्य प्राणं यज्ञमेतम्। चतुंर्होतृणामात्मानं क्वयो निर्चिक्युः। अन्तः प्रविष्टं कुर्तारमेतम्। देवानां बन्धु निर्हितं गुहांसु। अमृतेन क्रुप्तं यज्ञमेतम्। चतुंर्होतृणामात्मानं क्वयो निर्चिक्युः। शतं नियुतः परिवेद विश्वां विश्ववारः। विश्वमिदं वृंणाति। इन्द्रंस्याऽऽत्मा निर्हितः पश्चंहोता। अमृतं देवानामार्यः प्रजानाम्॥२२॥

इन्द्र्र् राजांनः सिवतारंमेतम्। वायोरात्मानं क्वयो निर्चिक्युः। रिश्मः रंश्मीनां मध्ये तपंन्तम्। ऋतस्यं पदे क्वयो निर्पान्ति। य आण्डकोशे भुवंनं बिभर्ति। अनिर्मिण्णः सन्नथं लोकान् विचष्टें। यस्याऽऽण्डकोशः शुष्मंमाहुः प्राणमुल्बम्। तेनं कृत्तोऽमृतेनाहमंस्मि। सुवर्णं कोश्र्रं रजंसा परीवृतम्। देवानां वसुधानीं विराजम्॥२३॥

अमृतंस्य पूर्णान्ताम्ं कुलां विचंक्षते। पाद् षड्ढोतुर्न किलांविविथ्से। येनुर्तवंः पश्चधोत क्रुप्ताः। उत वां षड्डा मनुसोत क्रुप्ताः। तः षड्ढोतारमृतुभिः कल्पमानम्। ऋतस्यं पदे क्वयो निपान्ति। अन्तः प्रविष्टं कुर्तारंमेतम्। अन्तश्चन्द्रमंसि मनंसा चर्रन्तम्। सहैव सन्तं न विजानन्ति देवाः। इन्द्रंस्याऽऽत्मानर् शत्था चर्रन्तम्॥२४॥

इन्द्रो राजा जगंतो य ईशैं। सप्तहोता सप्तधा विक्रुंप्तः। परेण् तन्तुं परिषिच्यमानम्। अन्तरांदित्ये मनंसा चरेन्तम्। देवानाः हृदंयं ब्रह्मान्वंविन्दत्। ब्रह्मौतद्भह्मण् उज्जभार। अर्कः श्लोतंन्तः सिर्रस्य मध्यैं। आ यस्मिन्थ्सप्त पेर्रवः। मेहंन्ति बहुलाः श्लियम्। बहुश्वामिन्द्र गोमंतीम्॥२५॥

अच्युंतां बहुलाङ् श्रियम्। स हरिर्वसुवित्तंमः। पे्रुरिन्द्रांय पिन्वते। बहुश्वामिन्द्र गोमंतीम्। अच्युंतां बहुलाङ् श्रियम्। मह्यमिन्द्रो नियंच्छतु। शृतः शृता अस्य युक्ता हरीणाम्। अर्वाङा यांतु वसुंभी रृश्मिरिन्द्रेः। प्रमः हंमाणो बहुलाङ् श्रियम्। रृश्मिरिन्द्रेः सिवृता मे नियंच्छतु॥२६॥

घृतं तेजो मधुंमदिन्द्रियम्। मय्ययमृग्निर्दधातु। हरिः पत्ङ्गः पंटरी सुंपूर्णः। दिविक्षयो नभंसा य एति। स न इन्द्रंः कामवरं दंदातु। पश्चारं चक्रं परिवर्तते पृथु। हिरंण्यज्योतिः सरि्रस्य मध्ये। अजेस्रं ज्योतिर्नभंसा सर्पदेति। स न इन्द्रंः कामव्रं दंदातु। सप्त युंअन्ति रथमेकंचक्रम्॥२७॥

एको अश्वो वहित सप्तनामा। त्रिनाभि चक्रम्जर्मनंवम्। येनेमा विश्वा भुवनानि तस्थः। भुद्रं पश्यन्त उपसेदुरग्रें। तपो दीक्षामृषयः सुवर्विदंः। ततः क्षत्रं बलमोजंश्च जातम्। तद्स्मै देवा अभि सन्नमन्तु। श्वेत र रिश्मं बोभुज्यमानम्। अपां नेतारं भुवनस्य गोपाम्। इन्द्रं निर्चिक्युः परमे व्योमन्॥२८॥

रोहिणीः पिङ्गला एकंरूपाः। क्षरंन्तीः पिङ्गला एकंरूपाः। श्वर सहस्राणि प्रयुतानि नाव्यानाम्। अयं यः श्वेतो रृश्मिः। परि सर्वमिदं जर्गत्। प्रजां पृश्न्थनानि। अस्माकं ददातु। श्वेतो रृश्मिः परि सर्वं बभूव। सुवन्मह्यं पृश्न विश्वरूपान्। पृतङ्गमक्तमसुरस्य माययां॥२९॥

हृदा पंश्यन्ति मनंसा मनीषिणंः। समुद्रे अन्तः क्वयो विचंक्षते। मरीचीनां पदिमिंच्छन्ति वेधसंः। पत्ङ्गो वाचं मनंसा विभर्ति। तां गंन्धर्वोऽवदुद्गर्भे अन्तः। तां द्योतंमानाः स्वर्यं मनीषाम्। ऋतस्यं पदे क्वयो निपान्ति। ये ग्राम्याः पृशवो विश्वरूपाः। विरूपाः सन्तो बहुधैकंरूपाः। अग्निस्ताः अग्ने प्रमुंमोक्त देवः॥३०॥ प्रजापंतिः प्रजयां संविदानः। वीतः स्तुंकेस्तुके। युवम्स्मासु नियंच्छतम्। प्र प्रं युज्ञपंतिन्तिर। ये ग्राम्याः पृशवों विश्वरूपाः। विरूपाः सन्तों बहुधैकंरूपाः। तेषाः सप्तानामिह रन्तिरस्तु।

रायस्पोषांय सुप्रजास्त्वायं सुवीर्याय। य आंर्ण्याः पृशवों विश्वरूपाः। विरूपाः सन्तों बहुधैकंरूपाः। वायुस्ता अग्रे प्रमुंमोक्तु देवः। प्रजापंतिः प्रजयां संविदानः। इडांये सृप्तं घृतवंचराच्रम्। देवा अन्वंविन्द्नगुहां हितम्। य आंर्ण्याः पृशवों विश्वरूपाः। विरूपाः सन्तों बहुधैकंरूपाः। तेषा सप्तानामिह रन्तिरस्तु। रायस्पोषांय सुप्रजास्त्वायं सुवीर्याय॥३१॥

यदम्बारम् व प्रमुखा प्रमुखः। सदम्बार्थः सदम्बार्थः स

सहस्रंशीर्षा पुरुषः। सहस्राक्षः सहस्रंपात्। स भूमिं विश्वतो वृत्वा। अत्यंतिष्ठद्दशाङ्गुलम्। पुरुष पुवेदः सर्वम्। यद्भूतं यच् भव्यम्। उतामृतत्वस्येशांनः। यदन्नेनातिरोहंति। पुतावांनस्य महिमा। अतो ज्यायाः श्रुषः॥३२॥

पादौँऽस्य विश्वां भूतानिं। त्रिपादंस्यामृतंं दिवि। त्रिपादूर्ध्व उदैत्पुरुंषः। पादौँऽस्येहाभंवात्पुनंः। ततो विष्वृङ्क्ष्रीकामत्। साशनान्शने अभि। तस्मौद्विराडंजायत। विराजो अधि पूर्रुषः। स जातो अत्यंरिच्यत। पृश्चाद्भूमिमथों पुरः॥३३॥ यत्पुरुंषेण ह्विषां। देवा युज्ञमतंन्वत। वुस्नतो अस्यासी-दाज्यम्। ग्रीष्म इध्मः श्रर्ख्विः। स्प्तास्यांसन्परिधयः। त्रिः स्प्त स्मिधः कृताः। देवा यद्यज्ञं तंन्वानाः। अबंध्रन्पुरुंषं पृशुम्। तं युज्ञं बर्हिष् प्रौक्षन्। पुरुंषं जातमंग्रतः॥३४॥ तेनं देवा अयंजन्त। साध्या ऋषंयश्च ये। तस्माँद्यज्ञाथ्संर्वृहृतंः।

सम्भृतं पृषदाज्यम्। पृश्र्इस्ताइश्चंके वाय्व्यान्। आरुण्यान्ग्राम्याश्च ये। तस्माद्यज्ञार्थ्यवृहुतंः। ऋचः सामानि जिज्ञरे। छन्दाईसि जिज्ञरे तस्मात्। यजुस्तस्मादजायत॥३५॥ तस्मादश्वां अजायन्त। ये के चीभ्यादंतः। गावीं ह जिज्ञरे

तस्मौत्। तस्मौज्ञाता अंजावयः। यत्पुरुषं व्यंदधः। कृतिधा व्यंकल्पयन्। मुखं किमंस्य कौ बाहू। कावूरू पादांवुच्येते। ब्राह्मणौऽस्य मुखंमासीत्। बाहू रांजन्यः कृतः॥३६॥ ऊरू तदंस्य यद्वैषयः। पद्मा शूद्रो अंजायत। चन्द्रमा

मनंसो जातः। चक्षोः सूर्यो अजायत। मुखादिन्द्रंश्चाग्निश्चं। प्राणाद्वायुरंजायत। नाभ्यां आसीदन्तरिक्षम्। शीष्णों द्यौः समवर्तत। प्रद्यां भूमिर्दिशः श्रोत्रात्। तथां लोकाः अंकल्पयन्॥३७॥ वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम्। आदित्यवंणं तमंसस्तु पारे।

सर्वाणि रूपाणि विचित्य धीरंः। नामानि कृत्वाऽभिवद्न् यदास्तै। धाता पुरस्ताद्यमुदाज्हारं। श्रुकः प्रविद्वान्य्रदिश्रश्चतंस्रः। तमेवं विद्वान्मृतं इह भवति। नान्यः पन्था अयंनाय विद्यते। युज्ञेनं युज्ञमंयजन्त देवाः। तानि धर्माणि प्रथमान्यांसन्। ते ह् नाकं महिमानः सचन्ते। यत्र पूर्वे साध्याः सन्ति देवाः॥३८॥

पूर्षषः पुरौंऽग्रतोंऽजायत कृतोंऽकल्पयन्नास्ं द्वे चं (ज्यायानिधि पूर्ष्रषः। अन्यत्र पुर्षषः॥)॥====[१२]

अद्धः सम्भूतः पृथिव्यै रसाँच। विश्वकर्मणः समंवर्तताधि। तस्य त्वष्टां विदधंद्रूपमेति। तत्पुरुंषस्य विश्वमाजान्मग्रैं। वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम्। आदित्यवंणं तमंसः परंस्तात्। तमेवं विद्वानमृतं इह भवति। नान्यः पन्थां विद्यतेऽयंनाय। प्रजापंतिश्चरति गर्भे अन्तः। अजायंमानो बहुधा विजायते॥३९॥

तस्य धीराः परिजानित् योनिम्। मरीचीनां प्दिमिंच्छिन्ति वेधसः। यो देवेभ्य आतंपित। यो देवानां पुरोहितः। पूर्वो यो देवेभ्यो जातः। नमो रुचाय ब्राह्मये। रुचं ब्राह्मं जनयंन्तः। देवा अग्रे तदंब्रवन्। यस्त्वैवं ब्राह्मणो विद्यात्। तस्य देवा अस्वशें। हिश्चि ते लक्ष्मीश्च पत्र्यों। अहोरात्रे पार्श्वे। नक्षेत्राणि रूपम्। अश्विनौ व्यात्तम्। इष्टं मेनिषाण। अमुं मेनिषाण। सर्वं मनिषाण॥४०॥

भूतां सन्भ्रियमांणो बिभर्ति। एको देवो बंहुधा निर्विष्टः। यदा भारं तन्द्रयंते स भर्तुम्। निधायं भारं पुनरस्तंमेति। तमेव मृत्युम्मृतं तमाहुः। तं भूतारं तम्ं गोप्तारंमाहुः। स भृतो भ्रियमांणो बिभर्ति। य एनं वेदं सुत्येन भर्तुम्। सुद्यो जातमुत जहात्येषः। उतो जरन्तं न जंहात्येकम्ं॥४१॥

उतो बहूनेक्महंर्जहार। अतंन्द्रो देवः सदंमेव प्रार्थः। यस्तद्वेद् यतं आब्भूवं। सन्धां च या संन्द्धे ब्रह्मणेषः। रमते तस्मिन्नुत जीर्णे शयाने। नैनं जहात्यहंः सु पूर्व्येषुं। त्वामापो अनु सर्वांश्चरन्ति जानृतीः। वथ्सं पर्यसा पुनानाः। त्वमृग्नि हंव्यवाह् समिन्थ्से। त्वं भृतां मात्रिश्वां प्रजानांम्॥४२॥

त्वं यज्ञस्त्वमुंवेवासि सोमः। तवं देवा हवमायंन्ति सर्वै। त्वमेकोऽसि बहूननुप्रविष्टः। नमस्ते अस्तु सुहवो म एधि। नमो वामस्तु शृणुत हवं मे। प्राणांपानावजिर स्थारंन्तौ। ह्वयांमि वां ब्रह्मणा तूर्तमेतम्। यो मां द्वेष्टि तं जीहतं युवाना। प्राणांपानौ संविदानौ जीहतम्। अमुष्यासुनामा सङ्गसाथाम्॥४३॥

तं में देवा ब्रह्मणा संविदानौ। वधार्य दत्तं तम्ह १ हेनामि। असंज्ञजान सृत आबंभूव। यं यं जुजान स उं गोपो अस्य। यदा भारं तुन्द्रयंते स भर्तुम्। पुरास्यं भारं पुनुरस्तंमेति। तद्वै त्वं प्राणो अभवः। महान्भोगंः प्रजापंतेः। भुजः करिष्यमाणः। यद्देवान्प्राणयो नवं॥४४॥

एकं प्रजानांक्षमार्थं नवं॥———[१४] हरिष् हर्रन्तमनुंयन्ति देवाः। विश्वस्येशानं वृष्मं मंतीनाम्। ब्रह्म सरूपमनुंमेदमागात्। अयनुं मा विवधीर्विक्रमस्व। मा छिंदो मृत्यो मा वधीः। मा मृ बल् विवृह्यं मा प्रमाषीः। प्रजा मा म रीरिष् आयुंरुग्र। नृचक्षंसं त्वा ह्विषां विधेम। सद्यश्चंकमानायं। प्रवेपानायं मृत्यवें॥४५॥

प्रास्मा आशां अशृण्वन्। कामेनाजनयन्पुनः। कामेन मे काम् आगाँत्। हृदंयाद्धृदंयं मृत्योः। यदमीषांमदः प्रियम्। तदैतूपमाम्भि। परं मृत्यो अनु परेहि पन्थाँम्। यस्ते स्व इतंरो देवयानाँत्। चक्षुंष्मते शृण्वते ते ब्रवीमि। मा नः प्रजा रीरिषो मोत वीरान्। प्र पूर्व्यं मनसा वन्दंमानः। नाधंमानो वृष्भं चर्षणीनाम्। यः प्रजानांमेक्राण्मानुंषीणाम्। मृत्युं यंजे प्रथम्जामृतस्यं॥४६॥

त्रणिर्विश्वदंर्शतो ज्योतिष्कृदंसि सूर्य। विश्वमा भांसि

रोचनम्। उपयामगृहीतोऽसि सूर्याय त्वा भ्राजंस्वत एष ते योनिः सूर्याय त्वा भ्राजंस्वते॥४७॥

> —[१६] भर्वा नः

आ प्यायस्व मदिन्तम् सोम् विश्वांभिरूतिर्भिः। भवां नः सुप्रथंस्तमः॥४८॥

ईयुष्टे ये पूर्वतरामपंश्यन् व्युच्छन्तीमुषस्ं मर्त्यासः। अस्माभिरू नु प्रतिचक्ष्यांऽभूदो ते यन्ति ये अंपरीषु पश्यान्॥४९॥

ज्योतिष्मतीं त्वा सादयामि ज्योतिष्कृतं त्वा सादयामि ज्योतिर्विदं त्वा सादयामि भास्वतीं त्वा सादयामि ज्वलंन्तीं त्वा सादयामि मल्मलाभवंन्तीं त्वा सादयामि दीप्यंमानां त्वा सादयामि रोचंमानां त्वा सादयाम्यजंस्रां त्वा सादयामि बृहञ्ज्योतिषं त्वा सादयामि बोधयंन्तीं त्वा सादयामि जाग्रंतीं त्वा सादयामि॥५०॥

-[88]

प्रयासाय स्वाहां ऽऽयासाय स्वाहां वियासाय स्वाहां संयासाय स्वाहों द्यासाय स्वाहां ऽवयासाय स्वाहां शुचे स्वाहा शोकांय स्वाहां तप्यत्वे स्वाहा तपंते स्वाहाँ ब्रह्महत्याये स्वाहा सर्वस्मे स्वाहाँ॥५१॥

चित्त संन्तानेनं भवं युक्रा रुद्रन्तिनंम्ना पशुपित ई स्थूलहृद्येनाग्नि हृदंयेन रुद्रं लोहितेन शर्वं मतस्नाभ्यां महादेवमन्तः पाँर्श्वेनौषिष्ठहन ५ शिङ्गीनिकोश्याँभ्याम्॥५२॥

--[२१]

तच्छं योरावृंणीमहे। गातुं यज्ञायं। गातुं यज्ञपंतये। दैवीः स्वस्तिरंस्तु नः। स्वस्तिर्मानुषेभ्यः। ऊर्ध्वं जिगातु भेषजम्। शं नो अस्तु द्विपर्दै। शं चतुंष्पदे। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

तृतीयः प्रश्नः 16

This PDF was downloaded from $\mbox{\sc http://stotrasamhita.}$ github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/